prima instanță: C. Vîrlan dosarul nr. 2ra-750/16
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

Î N C H E I E R E

07 aprilie 2016 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Preşedintele completului, judecătorul Valeriu Doagă
Judecătorii Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Soltan, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ina Caun împotriva lui Vasile Soltan cu privire la restituirea împrumutului şi încasarea dobînzii de întîrziere, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 01 octombrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 06 decembrie 2013, Ina Caun a depus în Judecătoria Criuleni cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Soltan cu privire la restituirea împrumutului şi încasarea dobînzii de întîrziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la data de 08 septembrie 2011, în baza acordului comun, a încheiat cu pârâtul actul juridic/contractul, în baza căruia a acordat ultimului un împrumut în sumă de 11000 de Euro, iar pîrîtul s-a obligat să restituie suma împrumutului pînă la data de 08 martie 2012.

Susține că, în confirmarea faptului încheierii actului juridic/contractului, ei au întocmit un înscris, care a fost semnat de ei şi de martorii prezenți la încheierea acestuia, Oleg Țurcanu şi Veaceslav Lepădatu.

Afirmă că, pînă în prezent, pârâtul nu i-a restituit suma împrumutată.

Relevă că, toate încercările de a recupera banii împrumutați pârâtului nu au adus nici un rezultat.

Solicită constatarea faptului neexecutării în termen de către pârât a obligației de restituire a sumei împrumutate în mărime de 11000 de Euro şi încasarea de la pârât a sumei împrumutate în mărime de 11000 de Euro.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 28 ianuarie 2014 pricina s-a strămutat spre judecare în Judecătoria Rîşcani mun. Chişinău.

Ulterior, Ina Caun a depus cerere de completare a acțiunii, solicitând încasarea de la pârât a sumei împrumutate în mărime de 11000 de Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 5558 de Euro, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei şi a taxei de stat în sumă de 5920 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîşcani mun. Chişinău din 27 februarie 2015 s-a admis acțiunea, s-a încasat de la Vasile Soltan în beneficiul Inei Caun datoria în sumă de 11000 de Euro şi dobînda de întârziere în sumă de 5558 de Euro, iar în

total suma de 16558 de Euro sau echivalentul lor în lei moldoveneşti conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii şi s-au încasat de la Vasile Soltan în beneficiul Inei Caun taxa de stat în sumă de 3400 de lei şi cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 de lei, iar în total 8400 de lei şi în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7189,40 de lei.

Prima instanță şi-a argumentat concluzia prin faptul că, pîrîtul nu a prezentat nici o probă, prin care să se confirme achitarea integrală a împrumutului, invocînd la caz prevederile art. 514, 572, 585, 602, 619 alin. (1) şi (2), 867 şi 871 din Codul civil şi ale art. 118 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Rîşcani mun. Chişinău din 27 februarie 2015 s-a corectat greşeala în partea dispozitivă a hotărârii prin indicarea că, s-au încasat de la Vasile Soltan în beneficiul Inei Caun taxa de stat în sumă de 5920 de lei şi cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 de lei, iar în total 10920 de lei şi în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 4669,40 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chişinău din 01 octombrie 2015 s-a admis apelul declarat de Vasile Soltan şi s-a modificat hotărârea şi încheierea primei instanțe în partea încasării dobânzii de întârziere şi a taxei de stat în beneficiul statului prin micşorarea sumei dobânzii de întârziere de la 5558 de Euro pînă la 4298 de Euro şi a sumei taxei de stat încasată în beneficiul statului de la 4669 de lei pînă la 3860 de lei. În rest s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel şi-a argumentat concluzia prin faptul că, conform art. 619 alin. (1) şi 585 din Codul civil şi avînd în vedere informația Băncii Naționale a Moldovei cu privire la statistica privind ratele de dobândă la instrumentele de reglementare monetară ale Băncii Naționale a Moldovei (f. d. 66-69), suma dobânzii de întârziere a fost stabilită în cuantum mai mare.

La data de 17 decembrie 2015, Vasile Soltan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel şi hotărîrii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel şi hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece instanțele judecătoreşti au încălcat normele de drept procedural şi, anume, au judecat pricina în absența sa, el nefiind citat legal despre locul, data şi ora şedinței de judecată.

Prin referința depusă la data de 28 martie 2016 reprezentantul Inei Caun, avocatul Victor Brînză a solicitat respingerea recursului şi menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile şi alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfăşurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârşirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu şi în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) şi (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 19 octombrie 2015 (f. d. 119), iar cererea de recurs a fost depusă de acesta la data de 17 decembrie 2015 (f. d. 122).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Vasile Soltan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătoreşti au încălcat normele de drept procedural şi, anume, au judecat pricina în absența sa, el nefiind citat legal despre locul, data şi ora şedinței de judecată nu poate fi reținut, deoarece conform procesului-verbal al şedinței de judecată a primei instanțe din 03 noiembrie 2014, recurentul a fost prezent în şedința de judecată a primei instanțe (f. d. 43), care a fost amînată pentru data de 26 februarie 2015, iar în conformitate

cu art. 102 alin.(4^1) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înştiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară, însă conform procesului-verbal al şedinței de judecată a instanței de apel din 01 octombrie 2015, recurentul a fost prezent în şedința de judecată a instanței de apel (f. d. 110).

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul Vasile Soltan nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reaminteşte prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes." (*cauza Rebait şi alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat şi a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) şi (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Soltan ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vasile Soltan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii Iuliana Oprea

Dumitru Mardari